

אגרת רבי שמשון מאוסטרופולי

העתקה מכתבי הקודש של המקובל רבינו שמשון מגיד מאוסטרופוליא ז"ל הי"ד:

סוד גדול ונורא, וכתוב שם שכל מי שמעיין בסוד הנפלא והנורא הזה על מכוננו, אפילו פעם אחת בשנה, ובפרט בערב פסח, מובטח לו שינצל באותה שנה מכל מכשול וממיתה משונה, ושום אדם לא ימשול בו, וכל אויביו יפלו תחתיו, והוא על במותימו ידרוך, ובכל אשר יפנה יצליח ובכל עסקיו ירויח, עד ביאת הגואל אמן סלה:

שלום לרבני ארץ, גודרי גדר ועומדים בפרץ, יצילים ה' מכליון וחרץ, כולם קדושים אשר בארץ, כל חד לפום חורפיה מקשה ומתרץ, אמן סלה, בתכלית הענין מה שכתב האר"י ז"ל בקונטרס שלו הנקרא פלאות רבות בשער הנקרא יציאת מצרים, פרק ג' דף מ"ב ע"א וזה לשונו:

"הנה כבר הודעתך שפרעה נלקה במצרים בעשר מכות אלו על ידי שלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה, הממנים בשלשה רקיעים של טמאה, האחד נקרא שרע והשני נקרא תמוך, והשלישי נקרא בישהא, ועליהם השר הנקרא דלפקט, ועליהם ועל כלם השר הנקרא תקא, בראשית חסר מן השלישי עשרה, וחסר מן הרביעי ששה, וחסר מן התשיעי ששה פכתוב, והנה מה שלקו המצריים במצרים עשר מכות, ועל הים לקו חמשים מכות, השם שפ"ו שבו אחז דוד בן ישי, והשם אמר והכה ומצד השם תק"ל לקו המצריים במצרים ארבעים מכות, ועל הים לקו מאתיים מכות, והשם אמר והכה ומצד השם אשצ"ה לקו המצריים במצרים חמשים מכות, ועל הים לקו מאתיים וחמשים מכות, ובמה שהקדוש ברוך הוא מכה, בו מרפא הגלות. מה פשעו ומה חטאו, ומה המעל אשר מעלו אבותינו, להיות בכור הברזל הזה, עד שגאלם בשמות אלו דע"ב צד"א כשח"ב." עד כאן לשון האר"י ז"ל:

והנה מורי ורבותי קדושי ישראל, הדברים האלה פלאים הם, סתומים וסתומים סגור ואין פורש אותם. וכבר שאלוני גדולי ישראל לבאר להם דברי האר"י ז"ל ולא הגדתי. ומגדל אהבת מורי ורבותי אגלה רז זה שנתגלה לי בחלום חזיון לילה, ועכשו אגלה הדבר ברמז לפני כבוד תורתו, והוא רחום יכפר:

וזאת הענין:

מה שכתב האר"י ז"ל שפרעה נלקה במצרים עשר מכות וכו', פונתו כך: כי אמרו בעלי קבלה מעשית, שיש שלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה הממנים להכות את הרשעים ולהענישם בגיהנם ולטהרם מעונותיהם. ועל זה נאמר: "ולהכות באגרף רשע", כי אגרף, רמז שלשה אלפים מאתיים ושמונים, ועל ידם נלקה גם פרעה הרשע. ואומר אני הכותב שזהו סוד נפלא פאשר הוא נכתב במנין ובמספר: דם. צפרדע. כנם. ערוב. דבר. שחין. ברד. ארבה. חשך. מכת בלרות: אלו עשר מכות פאשר כתבתי אות באות, עולים שלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה, הממנים לטהר את הרשעים, והוא פשט נפלא, עין לא ראתה:

והנה החשבון מכן פאשר נכתב כנס חסר יו"ד, גם ערב חסר וא"ו. גם חשך חסר וא"ו. ואז החשבון ממשי, לא פחות ולא יותר משלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה, שמענישין את הרשעים.

והינו מה שכתב האר"י ז"ל: "ככתוב", פרוש ככתוב בספר תורה, ולא כאשר כתוב בסדורים ובעל ההגדה, כי שם נכתבו כלם מלאים. אלא צריך להיות חסר כמו שכתוב בספר תורה. וגם רבי יהודה לא כתב סימנים כלם רק ראשי תיבות, דצ"ך עד"ש באח"ב, כמו שכתב הרב יצחק אברבנאל וכמו שכתבתי לעיל:

והינו מה שכתב האר"י ז"ל: "בראשית חסר מן השלישי עשרה", פרוש: מכה שלישית שהיא כנס חסר יו"ד. "מן הרביעי ששה" שהיא מפת ערוב גם חסר וא"ו. "וחסר מן התשיעי ששה", שהיא מפת חשה גם כן חסר וא"ו. ומה שאמר "ככתוב", רוצה לומר שכן כתוב בספר תורה חסר, כנזכר לעיל.

וזהו סוד אלו "עשר מכות שהביא" הקדוש ברוך הוא במצרים, מכון ממש שלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה שהכנו את פרעה ואת המצריים במצרים, הממנים באלו שלשה רקיעים: אחד נקרא שרע, ואחד נקרא תמור, ואחד נקרא בישהא, גם בזה יש סוד גדול ונפלא, אלו שלשת אלפים ומאתים ושמונים מחנות שהכנו את פרעה ואת המצריים במצרים כאמור, שממנים באלו שלשה רקיעים של טמאה, אמר לנו הכתוב סוד נפלא ונורא, ותקן המגיד כמו ששנה אלו "עשר מכות שהביא" שבאלו שלש תיבות נרמזים השלשה רקיעים של טמאה, ושלשת אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה שהכנו את פרעה ואת המצריים במצרים, כמנין עשר מכות, דהינו עשר אותיות שרע, מכות אותיות תמור, שהביא אותיות בישהא, רמז לאלו שלשה רקיעים של טמאה שבהם יש ממנים כמנין שלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה ממש, כמנין עשר מכות דם צפרדע וכו', והם שהכנו את פרעה ואת המצריים במצרים, כי מלאכי חבלה ממנים להכות את הרשעים לטהרם מעוונותיהם כאמור. ועל דן הנה את פרעה ואת המצריים במצרים מנין עשר מכות אלו, והוא פלא גדול:

ומה שכתב האר"י ז"ל: "ועליהם השר הנקרא דלפקט", כננתו הוא ששם זה שרשו יוצא ממלת המצרים, והינו: ששלשה רקיעים הם: עש"ר מכות שהביא וכפרוש הגאון, ונמשך על המצרים שהוא שם דלפקט באותיות הקודמות לאותיות המצרים, והמ"ם אחרונה היא מ"ם הרבוי ואינה מן השרש, ורמז לזה המגיד במאמר: "אלו עשר מכות שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים", כלומר האותיות שהם קודמות על אותיות המצרים:

ומה שכתב האר"י ז"ל: "ועליהם ועל כלם השר הנקרא תקא, כננתו, כי ראשי תיבות של אלו עשר מכות, דצ"ך עד"ש באח"ב, בגימטריא תקא, כמנין השר ממש, וכמנין אשר, וזהו סוד כננת הכתוב בסדר בא: "ולמען תספור באזני בנך וכן בנך את אשר התעללתי במצרים", אשר דיקא, שהוא כמספר תקא, וכיוצא בו הרבה פסוקים אלה, שמורים על זה לסוד אשר, כמנין ראשי תיבות של עשר מכות כמו שבארנו, ויש לנו בזה סודות נפלאים. וכבוד אלהים הסתר דבר:

ומה שכתב רבנו האר"י ז"ל: "השם שפיו שבו אחז דוד בן ישי, והשם אמר והנה אותם במצרים עשר מכות, ועל הים לקו חמשים מכות. והשם תקל אמר והנה אותם במצרים ארבעים מכות, ועל הים לקו מאתיים מכות. והשם אשצה אמר והנה אותם במצרים חמשים מכות, ועל הים לקו מאתיים וחמשים מכות." כננתו לסוד נפלא ונורא, פלגתא דרבי יוסי הגלילי ורבי אליעזר ורבי עקיבא המזכיר בהגדה. רבי יוסי הגלילי אומר מנין, ורבי אליעזר אומר מנין, ורבי עקיבא אומר מנין, וזהו שכתב האר"י ז"ל: והשם שפ"ו אמר והנה אותם במצרים עשר מכות, ועל הים לקו חמשים מכות, רמז לרבי יוסי הגלילי. כי רב"י יוסי הגלילי בגימטריא שפ"ו, ומה שכתב שבו אחז דוד בן ישי, רמז גם כן, דו"ד ב"ן ישי גימטריא שם שפ"ו, שבאותו השם דיקא בא דוד בן ישי. ורמז גם כן מה שכתב בספר סודי רזא, שרבי יוסי הגלילי נצוץ דוד בן ישי. וזה השם הנה אותם. ומצד השם תקל לקו המצרים במצרים ארבעים מכות, ועל הים לקו מאתיים מכות, רמז לסוד רב"י אליעזר בגימטריא תקל, והינו רבי אליעזר אומר,

דוקא, שהוא שם תקל, לקו המצריים במצרים ארבעים מכות, ועל הים לקו מאתיים מכות. ומה שקתב השם אשצה לקו במצרים חמשים מכות, ועל הים לקו מאתיים וחמשים מכות, רמז לסוד רב"י עקיב"א, שהוא בגימטריא אשצ"ה עם הכולל, שהשם הזה אמר שיכו המצריים במצרים חמשים מכות, ועל הים לקו מאתיים וחמשים מכות. הרי מרמזים אלו שלשה שמות שפז תקל אשצה באלו השלשה תנאים: רבי יוסי הגלילי בגימטריא שפו, רבי אליעזר בגימטריא תקל, רב"י עקיב"א בגימטריא אשצה, והוא סוד נפלא ונורא. רזא דרזין. סתרא דסתרין. הינו כאשר כתבתי למעלת כבוד תורתו, והוא רחום יכפר עון:

ומה שקתב רבנו האר"י ז"ל: "במה שהקדוש ברוך הוא מכה, בו מרפא הגלות, מה פשעו מה חטאו אבותינו" וכו', פנתו: באלו עשר מכות שהם דרך עדש באחב, נרמזים באלו אותיות סוד וטעם ירדת אבותינו למצרים, כמו שקתבתי למעלת כבוד תורתו. והנה באלו המכות הנה אותם, וירפא אותנו הקדוש ברוך הוא והנה בהם מכה רבה אצבע אלהים היא, ומן המכה עצמה באה רפואה לישראל, שגאלם הקדוש ברוך הוא, וכמו שקתבתי. ומה שקתב: "מה פשעו" וכו', רוצה לומר: באלו המכות נרמז החטא של אבותינו שגרם ירדת מצרים. ויש לנו סוד נפלא ונורא לתרץ קשיא זו מה שהקשו מעלת כבוד תורתם עלי, אבל גם זה ניחא כאשר כתבתי למעלתם, נפלאות מתורתו הקדושה והטהרה.

ומה שקתב האר"י ז"ל: "שהקדוש ברוך הוא גאל אותנו בשמות אלו דעב צדא כשחב", פנתו כי האותיות ראשונות של דרך עדש באחב הם דע"ב, והאותיות שניות הם צד"א, והאותיות האחרונות הם כשח"ב, ונרמזים באלו השלשה שמות הרפואה שרפא הקדוש ברוך הוא לישראל, שגאל אותנו בהם, הרי באותן המכות שהכנו בהם המצריים, נרמזים הגאולה והרפואה לישראל. ויהא רעוא לפני הקדוש ברוך הוא שיראנו ביאת משיחנו במהרה בימינו, עם המלאכים השכיכים לגאולה, ויקים בנו מקרא שקתוב: כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, אמן נצח סלה: